

det forslag, der ligger? Jeg vil gerne bede Enhedslisten uddybe sine holdninger til det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen selvfølgelig skal man diskutere, hvad det er, børn kan klage over, på hvilke alderstrin, og hvad de er modne til, nøjagtig ligesom vi i andre sammenhænge også har været inde og sige omkring samvær, at det, man må se på, er: Hvor modent er barnet i forhold til, hvad det er, det skal inddrages i? Det er klart, at et barn på 2 år ikke kan det samme som et barn på 10 år, og det skal man selvfølgelig tage højde for.

Kl. 13.45

Men generelt at sige, at fordi der kan være nogle enkelte situationer, hvor man kan forestille sig, at nogen påvirker barnet i en forkert retning, så skal børn generelt ikke have rettigheder, det synes jeg ikke er noget godt udgangspunkt. Det ville for så vidt kunne gælde i forhold til mange grupper i samfundet, at man sagde, at de måske kan blive utilbørligt påvirket af nogen, og derfor skal de ikke have så mange rettigheder. Det argument synes jeg man skal være meget tilbageholdende med at bruge.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Anden og sidste korte bemærkning fra fru Inge-Lene Ebdrup.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Skal jeg så forstå det sådan, at når det i det beslutningsforslag, vi behandler nu, bliver foreslået, at børn uanset alder bør kunne klage med opsættende virkning, f.eks. om valg af anbringelsessted, så tager Enhedslisten forbehold i forhold til det?

Jeg vil gerne medgive, at det på nogle områder kunne være fint, at børn har klageadgang, men at man uanset alder bør kunne klage over dette og hint, er for mig at se ikke i børnenes interesse, hvis vi kommer ned, hvor børnene er så små, at de faktisk ikke forstår, hvad der foregår omkring dem. Det kan jeg høre at vi er forholdsvis enige om. Men kan jeg tage det som udtryk for, at Enhedslisten så ikke er enig i den konkrete del af det her forslag?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

De konkrete formuleringer på de forskellige områder skal vi jo ind og kigge på. Det var også

derfor, jeg sagde, at det, jeg håber, er, at vi under udvalgsarbejdet får gennemgået de mange forskellige bestemmelser, der er i forskellige lovgivninger i dag.

Det er jo indlysende, at en 2-årig ikke klager. Hvorfra skulle en 2-årig overhovedet kunne vide, at man kan klage, eller hvad en klage er? Men vi kan jo godt formulere nogle bestemmelser – det har vi jo gjort på samværsområdet – i forhold til at børn får nogle muligheder for at blive hørt. Derfor er det jo et spørgsmål om, hvordan vi konkret formulerer bestemmelserne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Vi går til ordføreren for forslagsstillerne, fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak til alle for debatten. Selv om der fra flere sider måske i første omgang har været afvisning, vil jeg sige, at jeg egentlig synes, at debatten har været god.

For det har jo vist sig, at vi undervejs rent faktisk er nået til, at der er en række spørgsmål, som vi bør tage op. Det svarer meget godt til den oplevelse, vi har haft af og har af, at samtlige organisationer, som arbejder med børn og unge, rent faktisk er kommet, har været i Retsudvalget, men de har også rettet direkte henvendelse og sagt, at her er der nogle behov, der bør kigges på.

Det er jo også fuldstændig parallelt til det, som man fra FN's Børnekomité har anbefalet. Og hvis vi kigger lidt på Styrelsen for Social Service, så kom de i 2004 med en redegørelse, hvor de meget klart kunne konkludere, at der var en række områder, hvor der rent faktisk var behov for at kigge. For eksempel er der spørgsmålet om, hvorvidt man egentlig som barn eller ung kendte til sine rettigheder, havde kendskab til eksisterende ankeinstanser og klageinstitutioner. Det er noget af det, der er blevet påvist her, og set i forhold til det synes vi, at det er helt naturligt at tage det spørgsmål op.

Jeg vil godt sige, for at der ikke skal være nogen misforståelse: Der ligger ikke i det her forslag fra Socialdemokraternes side et ønske om, at forældre skal fratages deres ansvar, og slet ikke at børnene skal til at pålægges et ansvar. Men vi har vel alle sammen været udsat for den situation, at når man ytrer sig om noget, så er der en meget stor forskel på, om man får lov til at ytre mig direkte. Det vil sige, at jeg med det